

A. Ź.

"Zwrot pozwu a przerwanie biegu przedawnienia i terminu prekluzyjnego", Maria Jędrzejewska, "Nowe Prawo", 1962, nr 12 : [recenzja]

Palestra 7/2(62), 77

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tecznej (...). Zastrzeżenie własności stwarza (...) jasną sytuację prawną, zrozumiałą dla obywatela" (str. 1025).

Po rozważaniach dotyczących aspektu karnoprawnego omawianego zagadnienia K. Gandor konkluduje: „Konstrukcja zastrzeżenia prawa własności, w przeciwieństwie do instytucji ustawowego prawa zastawu, umożliwi pełne urzeczywistnienie konstytucyjnych zasad ochrony własności społecznej w sposób prosty i jasny, tak poprzez prawo cywilne, jak również poprzez przepisy prawa karnego.

Wynika z nich także, iż zastrzeżenie własności skutecznie i wielostronnie zabezpiecza roszczenia organizacji, które udzielają kredytu ratalnego, a nie jest środkiem dla społeczeństwa uciążliwym. Zabezpieczenie typu osobistego, w pierwszym rzędzie poręczenie (wekslowe i cywilne), nie jest więc potrzebne" (str. 1030).

*

W numerze grudniowym „Nowego Prawa" Maria Jędrzejewska publikuje artykuł pt. „Zwrot pozwu a przerwanie biegu przedawnienia i terminu prekluzyjnego".

Autorka wskazuje na wstępie, że przyjęte przez poszczególne ustawodawstwa rozwiązania w zakresie wpływu wniesienia pozwu na przerwanie przedawnienia i prekluzji idą w dwóch kierunkach: według pierwszego wniesienie pozwu zawsze przerywa bieg przedawnienia, drugi zaś uzależnia skuteczność dokonanego przerwania od dalszych losów wniesionego pozwu.

I tak pierwszy kierunek reprezentowany jest przez prawo szwajcarskie oraz przez wzorowany na nim nasz kodeks zobowiązań. Drugi kierunek występuje w prawie niemieckim, francuskim i austriackim, które uzależniają w ogóle skuteczność dokonanej przerwy biegu terminu od należytego popierania sprawy i doprowadzenia do korzystnego wyroku (prawo francuskie i austriackie).

Autorka, analizując przepis art. 111 p.o.p.c. i przepisy prawa procesowego, zastanawia się, czy wniesienie pozwu zawsze i niezależnie od skuteczności tej czynności w sferze prawa procesowego wywołuje skutek materialnoprawny, jakim jest przerwanie biegu przedawnienia lub prekluzji, czy też bieg przedawnienia może być przerwany jedynie przez pozew skutecznie wniesiony w myśl prawa procesowego.

M. Jędrzejewska reprezentuje pogląd, że tylko wniesienie pozwu, który jest ważną czynnością procesową, może wywołać skutki materialnoprawne. Pozew nie odpowiadający istotnym wymaganiom prawa procesowego, który w szczególności nie jest zdolny do wywołania zawisłości sporu, nie będzie ważną czynnością procesową. „W tych zatem wypadkach — stwierdza Autorka — gdy został zwrócony pozew zawierający uchybienie czyniące go nieważnym (...), bieg terminu przedawnienia lub prekluzji nie może być przerwany jego wniesieniem" (str. 1641).

Nieco odmiennie wygląda sytuacja w razie nienależytego opłacenia pozwu, zwrot bowiem takiego pozwu może nastąpić jedynie do chwili doręczenia go stronie przeciwnej.

*

Z zakresu prawa karnego w grudniowym zeszycie „Państwa i Prawa" mamy artykuł Jacka Mareckiego pt. „Ochrona mienia społecznego a ochrona interesów konsumenta".